

UCHWAŁA NR XXV/175/2016
RADY POWIATU NOWODWORSKIEGO

z dnia 15 grudnia 2016r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim oraz Zespół ds. Pieczy Zastępczej

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz.U. 2016 poz. 814) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U 2016 poz. 23) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na działanie Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim Pana Marka Rączkę oraz Zespół ds. Pieczy Zastępczej z dnia 06.11.2016r. (data wpływu do Rady 14.11.2016r.) i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Nowodworskiego w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje się skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się przewodniczącemu Rady Powiatu Nowodworskiego, zobowiązując do przesłania treści uchwały wraz z uzasadnieniem Skarżącemu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
/-/Katarzyna Krężlewicz

**Uzasadnienie do uchwały
Rady Powiatu Nowodworskiego**

**Nr XXV/175/2016
z dnia 15.12.16r.**

Pan M.K. złożył skargę do Starosty Nowodworskiego (pismo z dnia 06.11.2016r.), na działanie Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim oraz Zespół ds. Pieczy Zastępczej. Starosta, zgodnie z art. 231 Kpa, przekazała w dniu 14.11.16r. skargę do Rady Powiatu Nowodworskiego w celu rozpatrzenia zgodnie z właściwością.

Przewodnicząca Rady Powiatu zgodnie z § 1 ust 2 pkt 3 Uchwały nr IV/24/2015 Rady Powiatu Nowodworskiego z dnia 4 lutego 2015r. w sprawie powołania stałych komisji Rady Powiatu Nowodworskiego, przekazała do rozpatrzenia Komisji Rewizyjnej skargę celem analizy przedstawionych przez Skarżącego zarzutów, w ramach właściwości Rady Powiatu.

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 24 listopada 2016r. po przeanalizowaniu skargi, zapoznaniu się z dokumentami i wyjaśnieniem Pana Marka Rączki – dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim, uznała skargę za bezzasadną.

Skarżący wnosi cyt. „*skargę na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim, Pana Marek Rączka, oraz zespół ds. Pieczy Zastępczej w/w Ośrodka, zajmujący się nie należyтым wykonywaniem obowiązków, jak i brakiem odpowiedniej kontroli, przez Organ i jego pracowników, nad rodziną zastępczą Państwa (...), w której przebywa moja córka (...)*”.

Zarzuty Skarżącego sprowadzają się zasadniczo do nieodpowiedniego nadzoru PCPR nad rodziną zastępczą oraz braku współpracy PCPR z rodziną biologiczną.

Zgodnie z 76 ust. 4 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011r. do zadań organizatora rodzinnej pieczy zastępczej należy między innymi zapewnienie pomocy i wsparcia osobom sprawującym pieczę zastępczą, prowadzenie poradnictwa i terapii dla osób sprawujących rodzinną pieczę zastępczą i ich dzieci oraz dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej, zapewnienie pomocy prawnej rodzinom zastępczym, dokonywanie okresowej oceny sytuacji dzieci przebywających w pieczy zastępczej, prowadzenie działalności diagnostyczno – konsultacyjnej, przeprowadzanie badań psychologicznych i pedagogicznych, zapewnienie rodzinom zastępczym poradnictwa, które ma na celu wzmocnienie kompetencji oraz przeciwdziałanie zjawisku wypalenia zawodowego. Ponadto poprzez pracę koordynatora PCPR udziela pomocy rodzinom zastępczym w realizacji zadań wynikających z pieczy zastępczej. Oprócz funkcji nadzorczej czy kontrolnej, zadaniem organizatora jest przede wszystkim pomoc rodzinom zastępczym w każdym aspekcie życia społecznego czy rodzinnego.

Co do współpracy z rodziną biologiczną rola organizatora rodzinnej pieczy zastępczej ogranicza się do pomocy i monitorowania kontaktów rodzica biologicznego z dzieckiem umieszczonym w pieczy i rodziną zastępczą, może ona dotyczyć pomocy prawnej tzn. w jaki sposób kontakty te uregulować, bądź innej pomocy specjalistycznej w tym psychologicznej i pedagogicznej w sytuacji kiedy kontakty te są uregulowane, ale pomimo to z jakiś względów nie są właściwie realizowane. Powody mogą leżeć zarówno po stronie rodzica zastępczego, biologicznego, ale również samego dziecka.

Odnosząc się zarzutów Skarżącego uchylania się od udzielania pomocy ojcu biologicznemu cyt. „*w przejęciu córki (...) pod opiekę i wychowanie bezpośrednio*” p. Rączka wyjaśnił, że tego typu pomoc nie jest w gestii dyrektora PCPR. O władzy rodzicielskiej, zakresie jej ograniczenia, decyduje tylko i wyłącznie Sąd.

Zespół Pieczy, kierowany przez Panią Annę Wdowczyk, zaproponował w celu weryfikacji informacji o nieprawidłowym przebiegu kontaktów Skarżącego z córką, spotkanie psychologa z małoletnią w celu ustalenia przyczyny, z jakiej nie chce widzieć się z ojcem oraz czy na jej odmowę może mieć wpływ rodzina zastępcza, a w późniejszym czasie spotkanie psychologa z opiekunami zastępczymi i ojcem biologicznym w celu wypracowania rozwiązań umożliwiających skuteczne realizowanie kontaktów z uwzględnieniem potrzeb i dobra małoletniej. Skarżący odmówił zgody na spotkanie córki z psychologiem. PCPR poinformował Skarżącego o wystąpieniu przez PCPR do Sądu o zajęcie stanowiska w związku z brakiem zgody opiekuna prawnego na objęcie małoletniej wsparciem psychologicznym. P. Rączka podkreślił, że psycholożki PCPR tj. Anna Wdowczyk oraz Sylwia Gardynik oświadczyły, iż z rodziną zastępczą łączy je wyłącznie relacja zawodowa, nie utrzymują kontaktów poza sprawami związanymi z pełnieniem przez Państwa R. pieczy zastępczej. Jednocześnie potwierdzić należy, iż rodzina zastępcza informowana jest, iż rolą pracowników PCPR jest wsparcie ich w sprawowaniu funkcji opiekunów zastępczych oraz że ze wszystkimi trudnościami w tym zakresie mogą zwracać się do PCPR.

W okresie od umieszczenia małoletniej w obecnej rodzinie zastępczej odbyły się 3 posiedzenia zespołów do spraw oceny sytuacji małoletniej, na których zarówno pracownicy PCPR, ale też innych instytucji współpracujących z rodziną i pracujących z dzieckiem w bardzo skrupulatny sposób przeanalizowali sytuację rodziny i zaproponowali konkretne wnioski na przyszłość. PCPR w sporządzanych i wysyłanych do sądu rodzinnego oraz do Rzecznika Praw Dziecka, ocenach informowało, że w związku z trwającym konfliktem pomiędzy ojcem biologicznym i opiekunami zastępczymi nie wszystkie potrzeby małoletniej są właściwie zaspokajane. Pracownicy PCPR systematycznie monitorują sytuację małoletniej oraz rodziny zastępczej, podczas wizyt w miejscu zamieszkania rodziny zastępczej oraz rozmów telefonicznych z opiekunami. Zastrzeżenia zgłaszane przez Skarżącego dotyczące funkcjonowania rodziny zastępczej są każdorazowo weryfikowane przez pracowników PCPR podczas spotkań z opiekunami zastępczymi oraz z dzieckiem. Na podstawie przeprowadzanych ocen, pracownik socjalny wspólnie z rodziną zastępczą opracowuje plan pomocy dziecku. W planie pomocy dziecku z dnia 24.04.2016 r., wskazano m. in. współpracę rodziców zastępczych z ojcem biologicznym w istotnych sprawach dotyczących dziecka, kontakt z rodziną biologiczną, podtrzymywanie relacji z tatą i z dziadkami, uzyskanie zgody ojca na objęcie dziecka wsparciem psychologicznym oraz w sprawach związanych z edukacją i zdrowiem. Realizacja planu jest poddawana ewaluacji, a przyczyny niezrealizowanych zadań są weryfikowane.

Odnosnie zarzutu braku kontroli pracowników PCPR i faktów, na które powołują się w pismach, Państwo R. przedstawili wydruki maili i smsów wskazujących na próby nawiązania kontaktu z ojcem w celu ustalenia przebiegu Komunii Świętej.

Zespół Pieczy Zastępczej na bieżąco monitoruje sytuację rodziny, informowany jest o każdej istotnej sprawie dotyczącej dziecka oraz współpracy rodziny zastępczej z ojcem. P. Rączka informował, że ilość spotkań, notatek z rozmów, interwencji, dają prawo by stwierdzić, że pracownicy zaangażowani w pracę z tą rodziną zastępczą robią dużo więcej, niż wymaga od nich ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Praca nie ogranicza się tylko i wyłącznie do pracy z rodziną zastępczą. PCPR jest w stałym kontakcie z instytucjami wymiaru sprawiedliwości, edukacji i pomocy społecznej, którzy są w jakiś sposób zaangażowani w pracę z rodziną.

Sytuacji rodziny zastępczej, biologicznej i samego dziecka przyjrzeni się biegli sędziowie, którzy w swojej opinii potwierdzili spostrzeżenia i obawy PCPR. Z punktu widzenia biegłych obecny stan jest bezpieczny dla dziecka. Ojciec może się spotykać z córką na warunkach, jakie ona zaakceptuje. Według PCPR Skarżący nie wyciąga wniosków z przedstawionej opinii i jest

raczej skoncentrowany na swoich potrzebach i czynnościach prawnych wynikających z toczących się postępowań sądowych.

Podsumowując, PCPR monitoruje wykonywanie przez Państwa R. sprawowanie pieczy zastępczej poprzez systematyczny kontakt z rodziną i z małoletnią. Praca jest intensywniejsza, niż w innych rodzinach. W sytuacji, kiedy w rodzinie zastępczej nie ma problemów, to kontakt jest 2 razy w roku, w przypadku p. Rogulskich ten kontakt jest nawet kilka razy z miesiącu. Ocena PCPR dotycząca funkcjonowania rodziny zastępczej nie wskazuje na zaistnienie przesłanek uzasadniających zmianę obecnej formy pieczy zastępczej dla małoletniej. PCPR monitoruje zaspokojenie potrzeb zdrowotnych dziecka. Stwierdza, że w obecnej chwili nie są należycie zaspokajane w wyniku konfliktu toczącego się pomiędzy rodziną zastępczą i ojcem biologicznym oraz w związku z brakiem współpracy ze strony Skarżącego. PCPR podtrzymuje gotowość do udzielenia pomocy Panu M.K., w celu wypracowania rozwiązań umożliwiających skuteczne realizowanie kontaktów z uwzględnieniem potrzeb i dobra dziecka. Z Ośrodka Pomocy Społecznej w Warszawie padła pisemna propozycja rozpoczęcia negocjacji pomiędzy ojcem biologicznym, a rodziną zastępczą, PCPR potwierdzi, że propozycja jest zasadna.

Wszystkie zadania, które nałożyła na PCPR ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej są na bieżąco w terminach realizowane. Podstawą konfliktu jest relacja między rodziną zastępczą, a ojcem biologicznym, nie jest następstwem działania Dyrektora PCPR oraz Zespołu ds. Pieczy Zastępczej.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że skarga na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Mazowieckim oraz Zespół ds. Pieczy Zastępczej jest bezzasadna.

Rada Powiatu Nowodworskiego poucza Skarżącego o treści art. 239 § 1 Kpa (Dz. U. 2016 poz. 23), który stanowi: W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.